



کلیسای ناصری اعتقاد نامه

۱- تثلیث:

ما به یک خدای ابدی، بی نهایت و فنا ناپذیر، خالق حقیقی و نگهدارنده جهان ایمان داریم. او تنها خدای حقیقی هست، خدایی که در طبیعت، ذات، صفات و اهداف مقدس است. خدایی که محبت و نور کامل است و او از نظر وجودی سه گانه است که یگانگی خود را در پدر، پسر و روح القدس آشکار و نمایان کرد.

(پیدایش ۱: ۱-۳؛ لاویان ۲۴: ۲-۴؛ تثلیث ۲: ۱-۲؛ اشعیا ۴۸: ۱۶-۱۷؛ متی ۲۸: ۱۹-۲۰؛ یوحنا ۱: ۱-۳؛ اول قرن ۲؛ اول قرن ۳؛ غلاطیان ۴: ۴-۵؛ افسسیان ۳: ۱۴-۱۵؛ اول یوحنا ۴: ۱۹-۲۰)

۲- عیسی مسیح:

ما به عیسی مسیح، شخص دوم از تثلیث ایمان داریم. او از ابدیت با پدر یکی بود. او متولد شد از مریم باکره که توسط روح القدس آبستن شد. بنابراین در شخص خود، دو طبیعت کامل و متحد هستند: الوهیت و بشریت، و در نتیجه او صد در صد خدا و صد در صد انسان هست.

ما ایمان داریم که عیسی مسیح برای گناهان ما مرد. او واقعاً از دنیای مردگان برخاست و بدنش را با تمام آنچه به طبیعت انسانی متعلق است دوباره بدست آورد و بعد از آن به آسمان بالا رفت و در آنجا پیش خدا برای ما شفاعت میکند.

(انجیل متی ۲۸: ۱-۲۰ و ۲۸: ۲۰-۲۲؛ انجیل لوقا ۲۴: ۴۶-۴۸؛ انجیل یوحنا ۱: ۱-۱۸؛ اعمال رسولان ۱: ۳-۵؛ رومیان ۸: ۳-۴ و ۸: ۳۰-۳۱؛ غلاطیان ۴: ۴-۵؛ فیلیپیان ۲: ۶-۸؛ کولسیان ۱: ۱۵-۱۶؛ اول تیموتائوس ۳: ۱۶-۱۷؛ عبرانیان ۱: ۱-۳ و ۱: ۳-۴ و ۱: ۱۰-۱۲؛ اول یوحنا ۴: ۱۹-۲۰ و ۴: ۱۵-۱۶)

۳- روح القدس:

ما به روح القدس، سوم شخص از تثلیث ایمان داریم. او به طور مداوم در کلیسای مسیح حضور دارد و در میان آنها کار می کند. او جهان را در رابطه با گناه خود محکوم میکند و کسانی که توبه می کنند و ایمان می آورند را از نو متولد می کند. او ایمان داران را تقدیس میکند و آنها را به حقایق که در عیسی مسیح هست هدایت می کند.

(انجیل یوحنا ۷: ۳۹ و ۱۴: ۱۵-۱۸ و ۱۴: ۲۶ و ۱۶: ۷-۱۵؛ اعمال رسولان ۲: ۳۳ و ۹: ۱۵-۱۶؛ رومیان ۸: ۱-۲۷ و ۸: ۲۷-۲۸؛ غلاطیان ۳: ۱-۱۴ و ۴: ۶؛ افسسیان ۳: ۱۴-۲۱؛ اول تسالونیکیان ۴: ۷-۸؛ دوم تسالونیکیان ۲: ۱۳؛ اول پطرس ۱: ۲؛ اول یوحنا ۳: ۲۴ و ۴: ۱۳)

۴- کتاب مقدس:

ما به الهام کامل کتاب مقدس ایمان داریم که شامل 66 کتاب عهد قدیم و جدید است. این کتابها از طریق الهام الهی داده شده و بدون اشتباه است و اراده خدا را در همه ی آنچه برای نجات لازم است به ما نشان می دهد . بنابراین چیزی که در کتاب مقدس نیست، نباید در ایمان مسیحی تدریس و تعلیم داده شود .

(انجیل لوقا 24:44-47 ؛ انجیل یوحنا 10:35 ؛ اول قرنتیان 15:3-4 ؛ دوم تیموتائوس 3:15-17 ؛ اول پطرس 1:10-12 ؛ دوم پطرس 1:20-21 .)

۵- اصل گناه (گناه اول بشر) و گناهان شخصی ما :

ما ایمان داریم که گناه به خاطره نافرمانی اولین پدر و مادر ما وارد جهان شد و مرگ از طریق گناه. ما ایمان داریم که گناه دو نوع است: اصل گناه یا فساد (اخلاقی) و گناه به عنوان یک عمل (اقدام، کنش) یا گناه شخصی.

ما ایمان داریم که گناه اصلی یا فساد (اخلاقی) در همه نسل آدم وجود دارد، که طبیعت آنها فاسد شده است. به خاطره گناه، هر فردی دور افتاده است از عدالت اولیه (اصلی) و یا بهتر بگوییم از وضعیت پاک (هنگام آفرینش) پدر و مادر اولیه. هر انسانی در تضاد با خدا ایستاده است و زندگی روحانی ندارد و همیشه تمایل به گناه و خطا دارد. به علاوه، ما ایمان داریم که گناه اصلی همچنان در زندگی دوباره متولد شده گان (ایمان داران) وجود دارد تا زمانی که قلب با تعمید روح القدس کاملاً پاک شود.

ما ایمان داریم که گناه اصلی از گناه به عنوان یک عمل (اقدام، کنش) متمایز است. گناه اصلی نشان دهنده یک تمایل ارثی به گناه به عنوان یک عمل (اقدام، کنش) است. هیچ کس پاسخگوی آن (گناه اصلی) نیست تا زمانی که آن درمان (دارو) داده شده توسط خدا را نادیده بگیرد یا رد کند.

ما ایمان داریم که گناه به عنوان یک عمل یا گناه شخصی، یک تخلف آگاهانه است از فرمان آشکار خداوند، که گناه توسط یک فرد از نظر اخلاقی پاسخگو مرتکب میشود. بنابراین گناه نباید با نقص های ناخواسته و اجتناب ناپذیر اشتباه گرفته شود. همچنین نباید با ضعف ها، خطاها، اشتباه ها، ناکامی ها یا رفتارهای دیگری که از یک استاندارد کامل زندگی منحرف میشود اشتباه گرفته شود، از آنجا که اینها اثرات سقوط هستند. با این وجود، این نگرش را شامل نمیشود، بهتر بگوییم واکنش هایی که با روح مسیح تناقض دارند، آنها درست به معنی گناهان روح است. ما ایمان داریم که گناه شخصی طبق ماهیت و ذات خود، بالاتر از همه فرمان محبت را نقض میکند. در رابطه با مسیح، گناه نیز می تواند بی ایمانی نامیده شود.

(گناه آدم(گناه اصلی):

پیدایش 3 و 6:5 ؛ ایوب 15:14 ؛ مزامیر 51:7 ؛ ارمیا 17:9-10 ؛ انجیل مرقس 7:21-23 ؛ رومیان 1:18-25 و 5:12-14 و 7:1-8 و 9:1 ؛ اول قرنتیان 3:1-4 ؛ غلاطیان 5:16-25 ؛ اول یوحنا 1:7-8 .)

(گناهان شخصی:

انجیل متی 22:36-40 به همراه اول یوحنا 3:4 ؛ انجیل یوحنا 8:34-36 و 16:8-9 ؛ رومیان 3:23 و 6:15-23 و 8:18-24 و 14:23 ؛ اول یوحنا 1:9 و 2:4 و 3:7-10 .)

۶- جزا یا کفاره گناه:

ما ایمان داریم که عیسی مسیح از طریق سختی ها و مشقت ها که در زندگیش دید ، از طریق ریخته شدن خونس و از طریق مرگش بر روی صلیب، کفاره تمام گناهان انسان را پرداخته است. این کفاره تنها مبنای رستگاری است و برای هر فرد کافی است. رستگاری مسیح از طریق محبت خدا برای نجات همه است، برای کسانی که از نظر اخلاقی از پاسخگویی به گناهان خود عاجز هستند، برای کودکان که هنوز مسئولیت اقدامات خود را نداشته

و برای کسانی که سن آنها به حد نصاب برای پاسخگویی رسیده است می باشد، اگر آنها توبه کنند و ایمان داشته باشند (به عیسی مسیح).

(اشعیا 53:5-6 و 53:11؛ انجیل مرقس 10:45؛ انجیل لوقا 24:46-48؛ انجیل یوحنا 1:29 و 3:14-17؛ اعمال رسولان 4:10-12؛ رومیان 3:21-26 و 4:17-25 و 5:6-21؛ اول قرنتیان 6:20؛ دوم قرنتیان 5:14-21؛ غلاطیان 1:3-4 و 3:13-14؛ کولسیان 1:19-23؛ اول تیموتائوس 2:3-6؛ تیتوس 2:11-14؛ عبرانیان 2:9 و 9:11-14 و 13:12؛ اول پطرس 1:18-21 و 2:19-25؛ اول یوحنا 2:1-2.)

۷- بخشش مستمر:

ما ایمان داریم که خلقت بشریت به شکل خدا توانایی انتخاب میان خیر (خوب) و شر (بد) را دارد. این باعث شده انسان از نظر اخلاقی مسئول باشد. ما ایمان داریم که بشر از زمان سقوط آدم (گناه اولیه آدم) فاسد شده است، بنابراین اکنون نه با قدرت خود و نه با کارهای خود می تواند توبه کند و از طریق ایمان با خداوند ارتباط برقرار کند. اما ما همچنین ایمان داریم که فیض خداوند از طریق عیسی مسیح به تمامی مردم هدیه داده می شود. به این ترتیب، همه کسانی که آن را می خواهند، می توانند از گناه جدا و به عدالت بازگردند، به عیسی مسیح برای بخشش و پاک کردن گناه ایمان داشته و اعمال خوب انجام دهند، کارهایی که باعث خشنودی و لذت خداوند است.

ما ایمان داریم که همه انسانها، حتی کسانی که تولد تازه و تقدیس شده اند، می توانند فیض را از دست بدهند. اگر آنها دیگر از گناه خود توبه نکنند، نا امید هستند و برای همیشه از دست رفته اند.

(خلقت بشر به شکل خدا و از نظر اخلاقی پاسخگو:

پیدایش 1:26-27 و 2:16-17؛ تثنیه 1:2-28 و 30:19 و یوشع 24:15؛ مزامیر 8:4-6؛ اشعیا 1:8-10؛ ارمیا 31:29-30؛ حزقیال 18:1-4؛ میکاه 6:8؛ رومیان 1:19-20 و 16:21 و 14:7-12؛ غلاطیان 6:7-8.)

(طبیعت ناتوان:

ایوب 14:4 و 15:14؛ مزامیر 14:1-4 و 51:7؛ انجیل یوحنا 3:6؛ رومیان 3:10-12 و 5:12-14 و 5:20 و 7:14-25.)

(بخشش رایگان و نتایج ایمان:

حزقیال 18:25-26؛ انجیل یوحنا 1:12-13 و 3:6؛ اعمال رسولان 5:31؛ رومیان 5:6-8 و 5:18 و 6:15-16 و 6:23 و 10:6-8 و 11:22؛ اول قرنتیان 2:9-14 و 10:1-12؛ دوم قرنتیان 5:18-19؛ غلاطیان 5:6؛ افسسیان 2:8-10؛ فیلیپیان 2:12-13؛ کولسیان 1:22-23؛ دوم تیموتائوس 4:10؛ تیتوس 2:11-14؛ عبرانیان 2:1-3 و 3:12-15 و 6:4-6 و 31-10:26؛ یعقوب 2:18-22؛ دوم پطرس 1:10-11 و 2:20-22.)

۸- توبه:

ما ایمان داریم که توبه یک تغییر صحیح و کامل در برابر گناه است. توبه شامل آگاهی از تقصیر شخصی و یک مخالفت داوطلبانه در برابر گناه است. چنین توبه ای برای همه موفقیت آمیز است، کسانی که از طریق عمل یا قصد در برابر خدا گناهکار شده اند. روح خدا به همه قدرت انجام توبه داده است، کمک بزرگ برای قلب مهربان و امید به بخشش، که اینگونه آنها بتوانند ایمان آورند و از طریق ایمان بخشش را دریافت کنند و هم بتوانند زندگی روحانی را آغاز کنند.

(دوم تواریخ 7:14؛ مزامیر 32:5-6 و 51:3-19؛ اشعیا 55:6-7؛ ارمیا 3:12-14؛ حزقیال 18:30-32 و 33:14-16؛ انجیل مرقس 1:14-15؛ انجیل لوقا 3:1-14 و 13:1-5 و 14-18:9؛ اعمال رسولان 2:38 و 3:19 و 5:31 و 17:30-31 و 26:16-18؛ رومیان 2:4؛ دوم قرنتیان 7:8-11؛ اول تسالونیکیان 1:9؛ دوم پطرس 3:9.)

۹- محاکمه (تبرئه)، تولد تازه و پذیرش:

ما ایمان داریم که محاکمه (تبرئه)، بخشش و داوری خداوند است، که از طریق آن همه گناهان را می بخشد و به طور کامل مجازات گناهان ارتکاب یافته را بعهده می گیرد. برای همه کسانی که به عیسی مسیح ایمان دارند و به او به عنوان خداوند (سرور) و نجات دهنده ایمان دارند.

ما ایمان داریم که تولد تازه فیض خداوند است، که از طریق آن طبیعت اخلاقی، ایمان مسیحی بطور روحانی بیدار میشود و یک زندگی روحانی به وضوح قابل تشخیص است از ایمان، محبت و اطاعت.

ما ایمان داریم، که از طریق پذیرش فیض خداوند است، که ایماندار محاکمه شده، دوباره متولد شده و به عنوان فرزند خوانده ی خدا پذیرفته میشود.

ما ایمان داریم که محاکمه، تولد تازه و پذیرش هر سه به طور همزمان اتفاق میافتد برای کسانی که به دنبال خدا هستند. تجربه می شود. شرط آن ایمان است، و پیش از ایمان، توبه است. برای این عمل و وضعیت فیض، شهادت روح القدس وجود دارد.

(انجیل لوقا 18:14؛ انجیل یوحنا 1:12-13 و 3:3-8 و 5:24؛ اعمال رسولان 13:39؛ رومیان 1:17 و 3:21-26 و 3:28 و 4:5-9 و 4:17-25 و 5:1-16 و 5:19 و 6:4 و 7:6 و 15-8:1 و 8:17؛ اول قرنتیان 1:30 و 6:11؛ دوم قرنتیان 5:17-21؛ غلاطیان 2:16-21 و 3:1-14 و 3:26 و 4:4-7؛ افسسیان 1:6-7 و 2:1 و 2:4-5؛ فیلیپیان 3:3-9؛ کولسیان 2:13؛ تیمتوس 3:4-7؛ اول پطرس 1:23؛ اول یوحنا 1:9 و 3:1-2 و 3:9 و 4:7 و 5:1 و 5:9-13 و 5:18.)

۱. - تقدیس کامل:

ما ایمان داریم که تقدیس کار خداست، که ایمان داران به عیسی مسیح را شبیه مسیح می سازد. این به وسیله فیض خدا، توسط روح القدس و یا تولد تازه (همزمان با محاکمه)، تقدیس کامل و کار مداوم برای تکمیل این در جلال خداوند به کمال می رسد، اگر ما کامل به صورت پسر خدا تغییر داده شویم.

ما ایمان داریم که تقدیس کامل کار خدا پس از تولد دوباره است، که از طریق آن ایمان داران از گناه اصلی یا فساد اخلاقی آزاد می شوند و در حالت تواضع کامل به خدا و اطاعت مقدس، که محبت را کامل می کند، هدایت می شود.

این از طریق غسل تعمید یا پر شدن از روح القدس انجام می شود و شامل یک تجربه پاک سازی قلب از گناه و حضور دائمی روح القدس، که ایمان داران را قادر به زندگی روحانی و خدمت میکند.

خون عیسی مسیح، تقدیس کامل را قادر می سازد. او قرار می دهد یک از خودگذشتگی کامل پیشاپیش کسی که ایمان دارد که توسط فیض فوراً در او اثر میکند. برای این عمل و وضعیت روح القدس به عنوان شاهد وجود دارد.

این تجربه همچنین در عبارات (مفاهیم) و چیزهایی که مراحل مختلفش را توصیف میکند تشریح شده است، برای نمونه: "کمال مسیحی"، "محبت کامل"، "خلوص قلب"، "غسل تعمید یا پر شدن با روح القدس"، "فراوانی برکت" و "تقدیس مسیحی".

ما ایمان داریم که تفاوت واضح بین قلب خالص و شخصیت بالغ وجود دارد. اولی در یک لحظه با تقدیس کامل به دست می آید، و دیگری با رشد در فیض.

ما ایمان داریم که فیض تقدیس کامل هم همچنین میل به خداوند را شامل میشود، رشد در فیض و بیشتر مانند مسیح شدن. این تمایل باید البته آگاهانه تشویق شود، و ایمان دار باید به شرط لازم سیر رشد روحانی با دقت توجه کند و کوشش کند تا در ذات و شخصیت همیشه به مسیح بیشتر شبیه شود. ایمان داری که این هدف را مصمم دنبال نمیکند، در نیروی شهادت خود تضعیف می شود و خود فیض هم می تواند با مانع روبرو شود و سرانجام از دست داده شود. با شریک بودن در استفاده از فیض، به خصوص در جماعت، انضباط های روحانی و آیینهای کلیسایی، ایمان داران در فیض رشد میکنند و از آن بابت خدا را با تمام قلب دوست میدارند.

(ارمیا 31:31-34؛ حزقیال 36:25-27؛ ملاکی 3:2-3؛ انجیل متی 3:11-12؛ انجیل لوقا 3:16-17؛ انجیل یوحنا 7:37-39 و 14:15-23 و 17:6-20؛ اعمال رسولان 1:5 و 2:1-4 و 15:8-9 و رومیان 6:11-13 و 6:19 و 8:1-4 و 8:14 و 12:1-2؛ دوم قرنتیان 6:14 و 7:1؛ غلاطیان 2:20 و 5:16-25؛ افسسیان 3:14-21 و 5:17-18 و 5:25-27؛ فیلیپیان 1-15 و 3:10؛ کولسیان 3:1-17؛ اول تسالونیکیان 5:23-24؛ عبرانیان 4:9-11 و 10:10-17 و 12:1-2 و 13:12؛ اول یوحنا 1:7-9.)

(کمال مسیحی و محبت کامل:

تشنه 30:6؛ انجیل متی 5:43-48 و 22:37-40؛ رومیان 12:9-21 و 13:8-10؛ اول قرنتیان 13؛ فیلیپیان 3:10-15؛ عبرانیان 6:1؛ اول یوحنا 4:17-18.)
(پاکی دل (خلوص قلب):

انجیل متی 5:8؛ اعمال رسولان 15:8-9؛ اول پطرس 1:22؛ اول یوحنا 3:3.)

(تعمید با روح القدس:

ارمیا 31:31-34؛ حزقیال 36:25-27؛ ملاکی 3:2-3؛ انجیل متی 3:11-12؛ انجیل لوقا 3:16-17؛ اعمال رسولان 1:5 و 2:1-4 و 15:8-9.)

(برکت کامل:

رومیان 15:29.)

(تقدیس مسیحی:

انجیل متی 5:1-7 و 5:29؛ انجیل یوحنا 15:1-11 و 15:3؛ رومیان 12:1 و 15:3؛ دوم قرنتیان 7:1؛ افسسیان 4:17 و 5:20؛ فیلیپیان 1:9-11 و 3:12-15؛ کولسیان 2:20 و 3:17؛ اول تسالونیکیان 3:13 و 4:7-8 و 5:23؛ دوم تیموتائوس 2:19-22؛ عبرانیان 10:19-25 و 12:14 و 13:20-21؛ اول پطرس 1:15-16 و 2:1-3؛ دوم پطرس 1:1-11 و 3:18؛ یهوذا 20:21.)

۱۱ - کلیسا:

ما ایمان داریم به کلیسا، جماعتی که عیسی مسیح را به عنوان خداوند اعتراف می کند. آنها قوم خداوند هستند، که در مسیح تازه خلق شده اند، و بدن مسیح که توسط روح القدس از طریق کلام مقدس با هم جمع شده اند. خدا کلیسا را فرا می خواند که زندگی خود را در وحدت و همبستگی روح القدس تجلی دهند، در جلسه عبادت از طریق موعظه کلام مقدس، جشن، مراسم های کلیسا و اعیاد مسیحی و خدمت در نام او؛ با اطاعت از مسیح، زندگی مقدس و مسئولیت متقابل. کلیسا مأموریت دارد در جهان به نجات و آشتی خدمت مسیح با قدرت روح القدس. کلیسا تحقق می بخشد مأموریت خود را توسط شاگردسازی انسانها با بشارت مسیحیت، آموزش، خدمت به دیگران، تعهد به حقوق دیگران و شهادت به پادشاهی خدا. کلیسا یک واقعیت تاریخی است، فرم آن به فرهنگ خاص بستگی دارد. کلیسا به عنوان یک کلیسای محلی و به عنوان یک بدن یا کلیسای جهانی وجود دارد. کلیسا کسانی هستند که از سوی خداوند به خدمت های ویژه دعوت شده اند. خدا کلیسا را فرا میخواند که تحت حکومتش زندگی کند، با این انتظار که در بازگشت ثانویه خداوند ما عیسی مسیح کامل شود.

(خروج 19:3؛ ارمیا 31:33؛ انجیل متی 8:11 و 10:7 و 16:13-19 و 16:24 و 18:15-20 و 28:19-20؛ انجیل یوحنا 17:14-26 و 20:21-23؛ اعمال رسولان 1:7-8 و 47-2 و 3:2 و 6:1-2 و 13:1 و 14:23؛ رومیان 2:28-29 و 4:16 و 10:9-15 و 11:13-32 و 12:1-8 و 15:1-3؛ اول قرنتیان 3:5-9 و 7:17 و 11:1 و 11:17-33 و 12:3 و 12:12-31 و 14:26-40؛ دوم قرنتیان 5:11 و 6:1؛ غلاطیان 5:6 و 5:13-14 و 6:1-5 و 6:15؛ افسسیان 4:1-17 و 5:25-27؛ فیلیپیان 2:1-16؛ اول تسالونیکیان 4:1-12؛ اول تیموتائوس 4:13؛ عبرانیان 10:19-25؛ اول پطرس 1:2 و 1:13 و 2:4-12 و 2:21 و 4:1-2 و 4:10-11؛ اول یوحنا 4:17؛ یهوذا آیه 24؛ مکاشفه 5:9-10.)

۱۲ - غسل تعمید:

ما ایمان داریم که تعمید مسیحی، یکی از مراسم های فرمان داده شده توسط خدا است. غسل تعمید برای دیگران قابل دیدن میکند، که کسی بخشش را در عیسی مسیح دریافته است. غسل تعمید در ایمان داران انجام می شود و اعلام می کند، که آنها به عیسی مسیح به عنوان نجات دهنده ایمان دارند و می خواهند در تقدس و عدالت، او را اطاعت کنند. از آنجا که غسل تعمید نماد عهد جدید است، کودکان نیز میتوانند تعمید داده شوند اگر پدر و مادر و یا سرپرستان آنها آنرا خواسته و یک رابطه ی مسیحی را تضمین کنند. غسل تعمید میتواند به انتخاب شخص یا نماینده ی او باشد که به صورت آب پاشیدن، آب ریختن و یا غوطه ور شدن (در آب فرو بردن) انجام شود.

(انجیل متی 3:1-7 و 28:16-20؛ اعمال رسولان 2:37-41 و 8:35-39 و 10:44-48 و 16:29-34 و 19:1-6؛ رومیان 6:3-4؛ غلاطیان 3:26-28؛ کولسیان 2:12؛ اول پطرس 3:18-22.)

۱۳- شام خداوند (عشاء ربانی):

ما ایمان داریم، که شام خداوند از خدا و نجات دهنده ی ما عیسی مسیح است و شام خداوند و مراسم شام آخر که توسط عیسی مسیح انجام شد یکی از مراسم های کلیسایی در عهد جدید است. اعلام می کند مرگ قربانی (مرگ عیسی مسیح برای گناهان) خود، که برای ایمان داران نجات، زندگی و وعده ی تمام برتری های معنوی در مسیح را به ارمغان آورد. این به صراحت برای کسانی هست که آماده هستند، که معنا و مفهوم آنرا با احترام و عزت کامل ارزش قائل شوند و از این رو (در نتیجه) اعلام کنند مرگ خداوند پسر را، تا وقتی که او دوباره بیاید. از آنجایی که یک مراسم مشترک است، تنها کسانی که به عیسی مسیح ایمان دارند و مسیحیان خود را دوست دارند (مشکل حل نشده ای با برادران و خواهران ایمان دار دیگر ندارند)، می توانند حضور داشته باشند.

(خروج 1:12-14؛ انجیل متی 26:26-29؛ انجیل مرقس 14:22-25؛ انجیل لوقا 22:17-20؛ انجیل یوحنا 6:28-58؛ اول قرنتیان 10:14-21 و 11:23-32).

۱۴- شفا ی الهی:

ما ایمان داریم به این تعلیم کتاب مقدس، که خدا مردم را درمان می کند. به همین دلیل است که ما تقاضا می کنیم اعضای کلیسا از اعضای کلیسا که برای درمان بیماران دعا کنند. ما همچنین ایمان داریم که خداوند با کمک علم پزشکی نیز میتواند بیماریها را درمان کند.

(دوم پادشاهان 5:1-19؛ مزامیر 103:1-5؛ انجیل متی 4:23-24 و 9:18-35؛ انجیل یوحنا 4:46-54؛ اعمال رسولان 5:12-16 و 9:32-42 و 14:8-15؛ اول قرنتیان 12:4-11؛ دوم قرنتیان 12:7-10؛ یعقوب 5:13-16).

۱۵- آمدن دوباره مسیح:

ما ایمان داریم که در پایان عصر، خداوند عیسی مسیح به عنوان خداوند همه ظاهر خواهد شد. او دوباره با جلال و قدرت خواهد آمد تا پادشاهی خدا را که خود اعلام کرده و در زندگی و خدمت خود بر روی زمین آغاز کرده است، به طور کامل برقرار کند. همانطور که خداوند تثلیث برای اولین بار آسمان و زمین را آفرید، آنها را دوباره در آفرینش جدید تجدید خواهد کرد، جایی که او برای همیشه با قوم نجات یافته خود ساکن خواهد شد. [؛ که ما که در آمدن او زنده هستیم، بر خفته های مسیح عیسی سبقت نخواهیم گرفت. اما [این که]، اگر در او بمانیم، با قدیسان برخاسته خواهیم شد تا خداوند را در آسمان ملاقات کنیم، و برای همیشه با خداوند باشیم. در آن روز، خدا که در صلیب بر تمام قدرت های شیطانی پیروز شد، اهداف محبت آمیز خود را برای خلقت کامل خواهد کرد. دیگر هیچ رنج، بی عدالتی و مرگی وجود نخواهد داشت و خداوند هر اشکی را پاک خواهد کرد.

(انجیل متی 25:31-46؛ انجیل یوحنا 14:1-3؛ اعمال رسولان 1:9-11؛ فیلیپیان 3:20-21؛ اول تسالونیکیان 4:13-18؛ تیتوس 2:11-14؛ عبرانیان 9:26-28؛ دوم پطرس 3:3-15؛ مکاشفه 1:7-8 و 22:7-20).

۱۶- قیام از مردگان، قضاوت (محاکمه، داوری) و زندگی ابدی:

ما به قیام از مردگان ایمان داریم و ایمان داریم به اینکه بدن عادلان (صالحان) مانند ناعادلان (ناصالحان) برای قیامت زنده میشوند و با روحشان متحد میشوند، و البته " آنان که نیکی کرده باشند، برای قیامتی که به حیات می انجامد، و آنان که بدی کرده باشند، برای قیامتی که مکافات در پی دارد " (انجیل یوحنا 5:29).

ما به داوری در آینده ایمان داریم، که هر کس باید در برابر خدا ظاهر شود، که بر اساس اعمالی که در این دنیا انجام داده است داوری شود.

ما ایمان داریم، همه کسانی که به خداوند عیسی مسیح به عنوان نجات دهنده ی خود اعتماد دارند و از او اطاعت می کنند، از یک زندگی با شکوه (مجلل و عالی) و ابدی مطمئن هستند. اما همه کسانی که تا پایان زندگی و آمدن دوباره عیسی مسیح توبه نکرده بمانند، در جهنم ابدی خواهند شد.

(پیدایش 18:25 ؛ اول سموئیل 2:10 ؛ مزامیر 50:6 ؛ اشعیا 26:19 ؛ دانیال 12:2-3 ؛ انجیل متی 25:31-46 ؛ انجیل مرقس 9:43-48 ؛ انجیل لوقا 16:19-31 و 20:27-38 ؛ انجیل یوحنا 3:16-18 ؛ 5:25-29 ؛ 11:21-27 ؛ اعمال رسولان 17:30-31 ؛ رومیان 2:1-16 و 14:7-12 ؛ اول قرنتیان 15:12-28 ؛ دوم قرنتیان 5:10 ؛ دوم تسالونیکیان 1:5-10 ؛ مکاشفه 20:11-15 و 22:1-15).

ترجمه و تنظیم: فرهاد بهزادیان

آلمان - نوامبر ۲۰۲۴